

Αγιαλευκωσιανή

Κεντημένο μαξιλάρι

η πόλη·

στις γραμμές και στα κενά της.

Μ' ολάνοιχτα μάτια μου λέει τις εκκλησιές της.

Με την ευλογία της βαθιάς πίστης που γεμίζει

σταγόνα σταγόνα

μικρούς εσπερινούς,

θα την ξανακεντήσω

στον δρόμο της τον ίσιο, στις γης το χρώμα.

Γυρνώ στον άνεμο που δώρισε στα δέντρα της τ' αποκαλόκαιρο.

Στους γλυκούς της χειμώνες. Μα πιο πολύ στον Άγιο Κασσιανό.

Σ' αυτή τη γειτονιά που δίδαξε το θαύμα και το φως στις άλλες.

Γεμάτη τέτοιο φως και καλοσύνη η πόλη

κι ακόμα ανάριθμο πληγών τ' άλλο μισό.

Σε κείνο δε γυρνώ

μα θα γυρίσω.

Θάν' της Αγιαλευκωσιανής

νύχτα στις μέρας τις χαρές.

– της Λευκωσίας

Αθήνα, 22.4.24

Να τη θυμάστε

Την κάθε της γωνιά να τη θυμάστε

Τα τείχη της, τις πύλες

Και τ' αρχοντικά

Τα λεύτερα ξενύχτια στα στενά

Την πόλη που θυμάται να γελά

Και να δακρύζει

Σε ήλιο πια που δε γεμίζει

Να τη θυμάστε

Σώμα της να 'στε

Η πόλη δε θα σβήσει

Να το θυμάστε

– της Λευκωσίας

Λευκωσία, 11.5.24

Στ' αγιόκλημα της Κύπρου

Φόρεσε όμορφο νησί τ' αγιόκλημά σου και πιάσε με απ' το χέρι.

Τον κόσμο να γυρίσουμε αν θες μαζί.

Κι αν θες για σένα να του πούμε.

Τ' αγιόκλημα να δείξουμε που μάτωσε,

τα χέρια σου που κόπηκαν στ' αγκάθια.

Νησί μου όμορφο να μη φοβάσαι, μόνο δε θα 'σαι.

Τα γιασεμιά και τα κυκλάμινα θα σου φροντίσουν τις πληγές,

η θάλασσα θα πνίξει τις κόκκινες θηλιές,

κι ο ουρανός σου θα 'ναι και κείνος στο πλευρό σου.

Μόνο δε θα 'σαι σε πηγαισμό ή γυρισμό,

κοντά σου θα 'χεις τα παιδιά σου,

τα δέντρα και τα σπιτικά σου.

Μόνο δε θα 'σαι όμορφο νησί,

κι ο ήλιος απ' τα μάτια σου θ' αρπάξει το σκοτάδι,

θα φωτιστεί το βράδυ, θα 'μαι κι εγώ εκεί.

Μα πιάσε με απ' το χέρι,

στιγμή μη χωριστούμε,

στο φως με φως να μπούμε,

λεύτερα να πατήσουμε στο χώμα που υποφέρει.

Αθήνα, 8.6.24

11:53 μμ